

Izgalmas versenyben IV. a JATE, VI. a J.GY.T.F.

Nagyszerű környezetben, a városi parkban a Körzsház adott otthont a Diákpolitikusok Országos Vetélkedője döntőjének. A verseny kitűnő szervezése a Szegedi Orvostudományi Egyetem Marxizmus-Leninizmus intézete munkatársainak köszönhető. Arva Edit, dr. Fábán György, dr. Karácsonyi Péter tanársegédek dr. Tráser László adjunktus vezetésével ügyesen állították össze a vetélkedő-sorozat kérdéseit, feladatait. Az 55 felsőoktatási intézményből 36 indult a miskolci elődöntőn, s a továbbjutott 8 trió nem hagyományos kérdésszeleket vetélkedésben, hanem készségeiket jól kamatoztatható vetélkedésben dönthette el a végső sort. A zsűri elnöke dr. Török Judit, a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetője volt, mellette dr. Kovács László, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese és a szegedi szervezők vettek részt az értékelésben. Az izgalmas verseny kevés nézője érdekes megoldásokat és

ügyes válaszokat láthatott, hallhatott. A küzdelemben kiemelkedett a moszkvai és a leningrádi magyar egyetemisták csapata, valamint a miskolci együttes. A zsűri sok szegedi tagja ellenére — nem volt elfogult a döntőbe jutott József Attila Tudományegyetem versenyzői (Gyenes János, Székely László és ifj. Tóth Gábor) valamint a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola csapatának tagjai (Bartón Zoltán, Jakab Tamás és Kovács Ede) iránt. A zenél, diákép- és filmbetétekkel tarkított feladatok megoldásában végül is negyedik helyen végzett a JATE és hatodik lett a szegedi tanárképző főiskola az említett három csapat mögött. A „dobogások” külföldi utazást, a többiek könyvjutalmakat nyertek. Nagy eredmény a két szegedi csapat döntőbe jutása és dicséretesen szerepeltek ezúttal is: csak néhány ponttal maradtak alul. Reméljük, mindez jövőre még jobb szereplésre sarkallja őket.

V. L.

„Dolgozni a pihenésért”

„Dalova mentem és torokom nem unta még az országút fáradtságos énekét. — Tudod, hogy a Nap barátja voltam? Ő édesítette agyamat hajnali rétek szagával; aztán minden csigát s kavicsot külön megmutatva látni, szeretni és csodálkozni tanított... Minden kanyarnál új dolgok fogadtak” (Szabó Lőrinc: A vándor elindul)

— Mi volt a feladatok?

— A déligyümölcs szállítmányok érkezése idején a kamionokról raktuk le a citrommal, narancssal és banánnal tele ládákat. Máskor kiválogatáshoz öntöttük fel a csatornaformára képzett asztalra a citromot és narancsot. Kiszállítás idején teherautókra raktuk fel a ládákat. Néhányzor gyümölcsöt is mérünk, de ezt a munkát az ott dolgozó állandó munkások végzik.

— Mennyire megerőltető munka ez?

— Nem egy lányálom, amit az is bizonyít, hogy bár láttunk ott egyetemista lányokat is, de nem szívesen alkalmazták őket. A banánosládák 13 kilogrammos, a citrommal és narancssal telték 15 kilósak.

— Egyszer a vegyiarú raktárba helyeztek. Itt nehezebb a munka, a 25 kilós festékesdobozok emelgetése bizony fárasztó volt. Napi tíz órát dolgoztunk 10 forintos órabéren. Reggel 6-ra jártunk, nehéz volt felkelni 5 órakor. Emellett egyetemi kötelezettségeinket is rendesen elláttuk.

— Melyik feladat tetszett a legjobban?

— A legjobb munka, ha kicsiről kell leraknunk. Ezt teljesítményben fizetik. Egyszer a 160 mázsás kamiont egy óra alatt kiraktuk, és ezzel annyit kerestünk, mint máskor egy egész nap. Ezért szeretnénk vagon is kirakni. Jól összerótt banda, gyorsan megcsinálnánk, és igen jól fizetik. Eddig nem sikerült ilyen munkát kapnunk.

— Mennyit kerestetek összesen?

— 500 forintot kerestem.
— 1200 forintot.
— 3000 forintot kerestem, de nemcsak itt dolgoztam, hanem egy kertészetben is. Gereblyéztem, palántáztam, átam napi 8—10 órában hétvégeken öt alkalommal 5—600 forint összejött.

— En csak a motorom megjavítására gyűjtöttem most, csak két napot dolgoztam, 200 forintot kerestem. A szerzett ismeretséget értékesebbnek tekintem, mint a kapott pénzt; jó kollektívában dolgoztunk, mindenki nagyon vigyáz a többiek testi egészségére is. Beszélgettünk a munkahelyi légkörről, a családról. En is munkáscsemete vagyok, könnyen szót értettem az ott dolgozókkal.

A menzán is

— Úgy tudom, a menzán is dolgoztok.

— November közepe óta. Az ételt hordjuk át vacsorák előtt, hétvégeken ebéd előtt. Ingyenkoszt jár érte, eladhatjuk a menzajegyet. Most már ezt a pénz is nyaralásra tesszük félre. Most vizsgaidőszakban ebédet is hordok át. Ezért nem jár külön juttatás, az asszonyoknak egyedül nehéz, rajtuk akarok segíteni.

Rokonszenves emberi magatartás: magunknak megdolgozunk a magunk örömeért. Mindegyikünknek, és a többi hasonló diáknak is, (akikről most nem eshetett szó), kellemes nyaralást kívánok a majdani vakációban:

BLAHÓ ÁGNES

A n két

Dr. Vilmon Gyula professzor halálának 10. évfordulója alkalmából május 14-én tudományos ülést rendeztek a SZOTE Személyi Képzési Osztályának előadótermében. Az anketót dr. Berencsi György egyetemi tanár, az orvosgyógyászati oktatási rektorhelyettese nyitotta meg. A tudományos ülésen részt vett dr. Aczél György, egészségügyi miniszterhelyettes, dr. Vidófalvy Magda, a Magyar Vöröskereszt főtitkárhelyettese, Szabó G. László, a Csongrád me-

gyel tanács mb. elnökhelyettese és Szántó Tivadar, az MSZMP Szegedi városi bizottságának osztályvezetője is. Dr. Vilmon Gyulának, a SZOTE Egészségügyi Szervezési Intézetének alapítójának tudományos munkásságát dr. Zalányi Sámuel egyetemi tanár, az intézet igazgatója ismertette. Ezután Cserba László, Soós Lajos, dr. Farkas Márton, dr. Altmayer Pál, dr. Bakacsi Gyula és dr. Szentessy István referátuma hangzott el.

Viccelő bliccelők

Kezdetben volt a három szegedi felsőoktatási intézmény. Aztán dolgozók, oktatók, diákok is kerültek hozzájuk. Végül megszületett a Szegedi Egyetem; a JATE, a SZOTE és a JGYTF diáklapja. Természetesnek tűnt, hogy az itt dolgozók és tanulók kapcsolják, hiszen róluk és nekik szól. A sors azonban másképp hozta.

A terjesztésről az intézményi KISZ- és szak szervezeti bizottságok feladata gondoskodni. Emellett kis partizánok indítottunk: lapszámonként mintegy száz példányt kisebb adagokban kitéttünk a központi épület lépcsőházában a földszinti lépcsőkorlátra. Mellé egy dobozt és egy felírat: Szegedi Egyetem, ára 1 Ft. Vagyis amolyan becsületkasszát hoztunk forgalomba.

Örömmel láttuk, hogy ezek a példányok egy-két nap alatt elfogytak mindig. Szinte szétkapkodták. Ez minket igazolt. Annál szomorúbban tapasztaltuk, hogy az érte járó összegnek mind ki-

sebb részét találtuk meg a becsületkasszában. Először néhányan csak ott helyben átlapozták a számokat, aztán fizetés nélkül visszatették a többi közé. Később el is vitték, nyilván társaik épülésére, informálására, szórakoztatására, művelésére is — ám az ellenszolgáltatás többször elmaradt. Végül akadt, akit az újság már nem is érdekelt, csak futtában kivett 1—2 forintot a dobozból. Aligha Népszabadságra vagy egyetemi jegyzetre... Keseregve állapítottuk meg: oda a becsület.

Azóta a kassza is odavan. Egy szép napon azt is fölmarkolta valaki. Egyszerű papírdoboz volt, érték nélkül. Nem is azt írtuk. Azon még olvasnivaló sem akadt. Hisszük, hogy a lapban annál inkább. Most foglalkozunk az automata újságkiadó doboz és a fotocellás kézrelvélő berendezés tervezésével. Amíg megoldjuk a problémát és a technikai kivitelezést, addig kérjük az olvasók türelmét és a viccelő bliccelők hiányzó forintjait. — IF —

Szirmay-könyv

A néhány éve elhunyt Szirmay Károly (1890—1972) költőként, íróként és kivált szerkesztőként a jugoszláviai magyar irodalom egyik legjelentősebb alakja volt. Hosszú élete során (főleg 1945 előtt) sokat és sokfelét dolgozott; írt verset, novellát, tanulmányt, emlékezést; előadásokat tartott az irodalomról (vendégtanárként a szegedi egyetemen is, 1943-ban) — egyenletesen magas színvonalon. (Jellemző e vonatkozásban, hogy a világhírű filozófus, Karl Jaspers hívta meg vendégtanárnak a baseli egyetemre.) Igazi területe mégis a szerkesztés volt; igazi irodalomszervező, a legjobb típusok egyikének megtestesítője volt. Már tizenhat évesen, 1906-ban diáklapot szerkesztett, majd 1910-ben egyetemistaként „valódi” folyóiratot is alapított és irányított, 1933-ban pedig — már fontos művekkel a tarsolyában, a legjobb vajdasági novellistaként — átvette a Kalangya szerkesztését.

E feladatkörében Szentéleky Kornél munkájának folytatója és kiteljesítője lett. Missziót teljesített. Bár a Kalangya szerkesztésének minden munkáját, sokszor még a kéziratok gépelését is majdnem egyedül végezte nyolc évén át (1933—1941), a lap mégis az ő irányítása alatt lett komoly jó folyóirattá, a vajdasági magyar irodalom igazi műhelyévé, fóru-

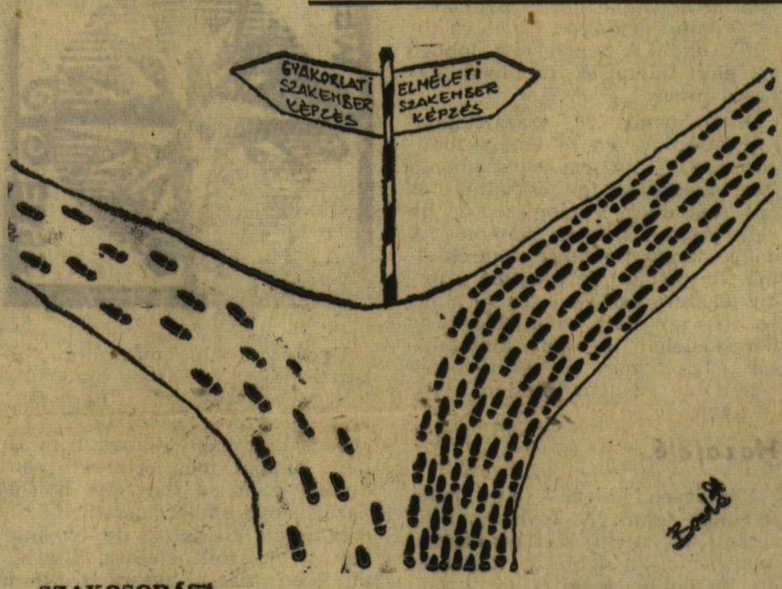
mává. Külön érdeme, hogy az általa szerkesztett lap egyaránt közölte a jugoszláviai, a magyarországi, a csehszlovákiai, a romániai magyar írók írásait; közölte — többek között — Babits, Bartók, Kosztolányi, Németh László, Radnóti, Schöpfungl Aladár írásait is.

Fia, Szirmay Endre — sok-sok egykorú dokumentumot fölhasználva — megírta édesapjára vonatkozó emlékeit. (A magányos óriás I. A Szirmay Károly Emlékbizottság és a Szirmay Károly Archívumok kiadása, 1976.) Könyve, melyhez Miguel Angel Asturias írt előszót, természetesen nem tudományos életrajz, de a fiú emlékeiből és a hagyatéki dokumentumaiból, ha mozaikszerrűen is, hitelesen és plasztikusan áll össze Szirmay Károly egyénisége és munkás élete. Főként az ember, az irodalomszervező karaktere domborodik ki; adalékai a majdani Szirmay életrajzoknak s a Kalangya történetének egyaránt fontos építőkövei. A kronológia hiányát pótolja a szemlélyiség részletes rajza, a szerző filológus készségeinek gyöngéit pedig ellensúlyozza a dokumentumok belső ereje, érzékletessége. — Szirmay Károly írásainak bibliográfiája most van sajtó alatt; megjelenése közelebb várható.

L. A.

Citrom, narancs, banán

A FÜSZÉRT raktáraiban dolgoztunk, 5—6-an, egy jól összehangolt társaság. A munkát úgy kaptuk, hogy régebben egyszerűen dolgoztunk a FÜSZÉRT-nél, s akkor meghagytuk nevünket, címünket és a kollégium telefonszámát a vezetőnek. Ő most a déligyümölcs szállítmányok érkezése idején telefonon értesített bennünket.

JÁRVÁNY

az újabb magyar filmgyártásban a látványosságra törekvés. Gábor Pál alkotásában, melynek ősbemutatója május 7-én volt az Auditorium Maximumban, tulajdonképpen minden volt. Színes technika, tömegjelenetek, meztelen lány „kiterítve” már az első filmkockákon — de a legfőbb problémát nem is ezek a „csalógató effektusok” jelentették. A film az 1831-es felvidéki koleralázadás ürügyén a mai társadalmi haladás kérdéseiben akart volna valami módon állást foglalni. Az evolúció-revolúció alternatívái között örlődő értelmiségi, a „széchenyista” orvos-író — Kozák András kitűnően alakította — az események alakulása révén a fellázadt parasztok fogságába esik, majd enyhén szólva tisztázatlan lélektani motivációk révén a kolerasok „népvezérévé” nővi

ki magát. Szinte szadisztikusan tobzódó nemesi bosszú — közben az orvos, felismerően saját osztálya valóságos képét, megrendítő tapasztalatokat szerez a fogságban: a parasztok kikötik, s kínlodása közben a természet és a világegyetem titkairól faggatják ártaatlan, gyermeki naivitással. Tehát szadizmus ott is, itt is. Az igazságtalanság ellen küzdők és az elnyomók viselkedésének azonosságai mögött rejlt indokokat az alkotók meg sem próbálták reális történelmi-lélektani okfejtéssel érzékeltetni, vagy netán feltárni. Maradt a homályos, elnagyolt, látványos közhelyekbe burkolódzás.

Jó volna tudomásul venni végre, hogy a nyugati szupertörténelmi produkciók csillogásának álforradalmi módon történő „megideologizálása” igen satnya kísérlet. Művészetért, tartalomért nem ilyen minták után kellene nézni. Persze figyelni, tanulni semmiképp sem árt. De talán itthon is volna kiktől.

— domonkos —

Egy hír margójára

A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolája francia nyelvi munkaközösségének rendezésében május 15-én az egyetem aulájában műsoros délutánt tartottak. Az iskola tanulói francia népdalokat, jeleneteket és verseket adtak elő, többek között a Piroška és a farkasból, a Nyomorultakból, Molière Urhatnám polgárjából és Anouilh Paccirta című darabjából.

Eddig a hír, melynek olvastán több megjegyzés kívánczik. Ritkán hallani arról, hogy egy általános iskola nagyobb szabású rendezvényt tartson tanulóinak széles körű bevonásával. Külön

érdemes megjegyezni, hogy kitűnően szervezett, rendezett és magas színvonalú gyermekműsor volt a gyakorló iskolásoké. Mindenképpen egy igen figyelemre méltó kezdeményezésnek lehetünk tehát tanúi, melynek értékét növeli az a tény, hogy a nemrégiben bevezetett nyelvi tagozatos általános iskolákban folyó képzés hatékonyságának, eredményességének is vizsgálja volt ez a műsoros délután. A jeleneteket, verseket betanító tanárokat — dr. Gyémánt Imréné, dr. Pálfi Miklósné és Szentási Évát — éppúgy csak dicséret és elismerés illetheti meg, mint az iskola francia nyelvi munkaközösségét és igazgatóságát,

Felhívás

A közúti közlekedés biztonsága, a közlekedő emberek életének, testi egészségének védelme társadalmi érdek és társadalmi feladat. Olyan tevékenység, amely fokozott felelősségérzetet, fegyelmet magatartást kíván; a közlekedés iránt és iratlan törvényeknek tiszteletben tartását követeli meg mindannyunktól.

Önmagunk és mások — az egyén és a közösség — védelmében.

E gondolat jegyében szervezi május 3—30. között az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács — együttműködve az érintett állami és társadalmi szervekkel, intézményekkel, vállalatokkal, szakmai testülettel — a közlekedésbiztonsági heteket. Az országos akcióprogram általános célja a közlekedésbiztonság szilárdítása, a balesetek megelőzése, csökkentése. A sokrétű és változatos rendezvények — kiállítások, vetélkedők, anketók, autós-, motoros, kerékpárutastalozások, ügyességi versenyek, díjtalan KRESZ-tanfolyamok, tudományos és ismeretterjesztő előadások — abban segítenek, hogy a lakosság valamennyi rétege újabb tájékoztatást kapjon a KRESZ legfontosabb rendelkezéseinek helyes alkalmazásáról, valamint a közlekedéssel kapcsolatos egészségügyi, műszaki és más jogszabályokról. Fontos cél, hogy a közutakon fokozottan érvényesüljön az udvarias, előzékeny egymás közlekedési igényeit tisztelő és megértő — magatartás.

Hisszük, hogy a közlekedésbiztonsági hetek májusi akcióprogramjának célkitűzése a közlekedés valamennyi résztvevőjének megértésével és támogatásával találkozik majd. Hiszen olyan ügyet kíván szolgálni, amely mindannyiunk közös ügye: a közlekedés biztonságát.

Önmagunk és mások — az egyén és a közösség — védelmében.

ORSZÁGOS
KÖZLEKEDÉSBIZTONSÁGI
TANÁCS TITKÁRSÁGA

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP Bizottságának lapja. Megjelenik: havonta kétszer. Feltétlenül szerkesztő: Dr. Szabó Magdolna. Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Postacím: 6710 Szeged. Telefon: 13-500 Telex: 82-283. Feltétlenül kiadó: Kovács László igazgató. Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 15-196. Szegedi Nyomda. 6720 — Szeged. Bajcsy-Zsilinszky u. 28. 1976. V. 23. — 2175. Feltétlenül vezető: Dobó József igazgató